

1998 மே 11]

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

முதலமைச்சரவர்கள் அதற்குத் தலைவராக இருக்கவேண்டும்; எங்களைப் போன்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அதிலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டும்; நல்ல அனுபவம் மிக்க ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி அதிலே உறுப்பினராக இருக்கவேண்டும்; அதேபோல ஓய்வு பெற்ற போலீஸ் அதிகாரிகள் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு "State Security Committee"-யை அமைப்பீர்களேயானால் அந்தக் குழு மாதந்தோறும் கூடுமேயானால், நாட்டிலே நடக்கின்ற அக்கிரமங்களை, அநியாயங்களை, இதுபோன்ற தீவிரவாதங்களையெல்லாம் முளையிலே கிள்ளுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று எனக்குப் பல நல்ல அறிஞர்கள் எல்லாம் ஆலோசனை சொன்னார்கள். நான் அந்த ஆலோசனையை நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுக்கு வைக்கிறேன். உடனடியாக, இப்படி ஒரு "State Security Committee"-ஐ அமைத்து, இந்த நாட்டில் இனிமேலும் இந்த வன்முறைகள் நடக்காதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில், இந்தத் தீவிரவாத அமைப்புக்களை முழுமையாகக் களைவதற்கு இந்தக் கூட்டம் பயன் உடையதாக இருக்கும் என்று கருதி, இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டுள்ள விவரங்கள், இதுதான் கடைசி அறிக்கையாக அமையும் வகையில் தமிழகத்திலே இனிமேல் எந்தத் தீவிரவாதமும் இல்லை என்கின்ற ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். போலீஸ் துறையை தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றும் பல்வேறு கட்சிகளின் தலைவர்களும், அவையிலே வைக்கப்பட்டுள்ள வெள்ளை அறிக்கை குறித்துத் தங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

நான் முன்னுரையிலே சில வார்த்தைகளில் குறிப்பிட்டதைப்போல, 23-4-1998 அன்று, கோவை குண்டு வெடிப்பு சம்பந்தமாக இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்ட வெள்ளை அறிக்கையில் 16 ஆவது பகுதியில், 3 ஆவது பாராவில், 'காவல் துறைத் தலைவர் ஒருவர்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

தலைமையில் மாநிலக் குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவின் சிறப்பு விசாரணைக் குழு திறம்பட புலன் விசாரணை மேற்கொண்டு, இக்குற்றவாளிகளைக் கைது செய்ததுடன், சதியை அம்பலப்படுத்தக்கூடிய மிகப் பயனுள்ள சாட்சியங்களையும் சேகரித்துள்ளது' என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். அவை குறித்த விவரங்களை இந்த அவையின் முன்னால் வைப்பது என்னுடைய கடமை ஆகிறது.

அதற்கு முன்பு ஒரு வேண்டுகோளை நான் விடுக்க விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கை குறித்து உரையாற்றி இருக்கின்ற, தங்களுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் தெளிவுபட்ட எடுத்துக்கூறியிருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மற்றும் கட்சிகளின் தலைவர்கள் பலர் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப் போல, இது ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு மாத்திரம் உரிய பிரச்சினை அல்ல; இது ஒரு ஆட்சி மாத்திரம் சமாளிக்கக்கூடிய, சந்திக்கக்கூடிய பிரச்சினை அல்ல. இது சட்டப் பிரச்சினை மாத்திரம் அல்ல; சமுதாயப் பிரச்சினை, சட்டக் கண்ணோட்டத்தோடு மாத்திரம் அணுகாமல், சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தோடும் இதனை அணுக வேண்டுமென்ற மற்றக் கட்சித் தலைவர்களுடைய வேண்டுகோளோடு, என்னுடைய வேண்டுகோளையும் நான் இணைத்துக்கொள்கின்றேன்.

பிற்பகல் 1-20

சிலர் இதை அரசியலாக்க விரும்பினாலும்கூட, இன்றைக்கு இங்கே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தாலும் அல்லது எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தாலும், என்னைக்குமே இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பொதுவான முறையிலே அணுகித் தீர்வு காண முன்வந்திருக்கிறதே அல்லாமல், எந்தக் கட்சியினுடைய அரசாக இருந்தாலும், அந்த அரசோடு ஒத்துழைக்க முன்வந்திருக்கிறதே அல்லாமல், அதை வைத்து அந்த ஆளும் கட்சிக்கு தொல்லை கொடுக்கவேண்டுமென்று என்னைக்கும் எண்ணியதும் இல்லை; அப்படிச் செயல்பட்டதும் இல்லை.

இதே மாமன்றத்தில் 1957 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற முதுகுளத்தூர் ரணகளத்தைப் பற்றி அன்றிருந்த பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்தபோது, அந்தத் தீர்மானத்தை முன்வைத்து எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் மிகுந்த கடுமையான

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பதப்பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்திப் பேசியபோது, காமராஜருடைய அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற, வாக்கெடுப்புக்கு விடுகின்ற அந்தக் காலகட்டத்திலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையிலே அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் எழுந்து, “நாம் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக, பிரச்சினைகளை விவாதிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இதனைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமேயல்லாமல், பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய தலைமையிலுள்ள அமைச்சரவை பதவி விலக வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற ஒரு நோக்கத்திற்கு இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது” என்று குறிப்பிட்டு, ‘நாங்கள் இதிலே நடுநிலை வகிக்கிறோம்’ என்பதற்கு அடையாளமாக அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறுகின்ற நேரத்தில் வெளிநடப்புச் செய்து காட்டினார்கள். அப்போது, அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே நானும், பேராசிரியர் அவர்களும், மொத்தம் 15 உறுப்பினர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்தோம். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இதுபோன்ற சம்பவங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, எதிர்க்கட்சி, ஆளும் கட்சிக்குத் தொல்லை கொடுப்பது கூடாது; இது ஒரு பொதுப் பிரச்சினை, இதிலே எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இதுபோல், பல சம்பவங்களில், இயற்கைச் சீற்றத்தால் ஒரு மாநில அரசுக்கு அல்லது நாட்டிற்கு ஒரு தொல்லை ஏற்படுகின்றபோது, எப்படி எல்லாக் கட்சிகளும் அரசியல் சார்பற்ற நிலையில் ஒன்றுகூடிப் பணியாற்ற வேண்டுமோ, அதைப் போலத்தான், இந்தச் சம்பவங்களில், அது ஜாதிச் சண்டையானாலும், மதப் போராட்டமானாலும், அதிலே ஒரு பொது நோக்கோடு எல்லாக் கட்சிகளும் தங்களுடைய தூய உள்ளத்தைத் திறந்து ஈடுபட வேண்டுமென்ற அந்த நிலையை நான் இங்கே நினைவூட்ட மீண்டும், மீண்டும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நான் எடுத்துக்காட்டியதைப்போல, வெள்ளை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்ட அந்தத் தனி விசாரணைக் குழு, தன்னுடைய புலன் விசாரணையைத் தீவிரமாக நடத்தத் தொடங்கி, இந்த அறிக்கையிலே பல விஷயங்கள் குறிப்பிடப்படவில்லையே என்றெல்லாம், பல தரப்பிலேயிருந்து எடுத்துக்காட்டப்பட்ட குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்குகின்ற வகையிலே பல செய்திகளை நமக்கு இன்றைக்கு வழங்கியிருக்கிறது. அவை முழுமையானவை அல்ல. அந்தச் செய்திகளை நோக்கி இந்தப் புலன் விசாரணைக் குழு தீவிரமாக நடைபோடுகிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

விரும்புகின்றேன். இந்த விசாரணைக் குழு, I.G. திரு. பரமவீர் சிங், ஐ.பி.எஸ்., அவர்கள் தலைமையிலே அமைக்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது.

கோவை குண்டு வெடிப்பு வழக்கு சம்பந்தமாக 171 எதிரிகள் அடையாளம் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் 9-5-1998 முடிய 113 எதிரிகளை சிறப்பு விசாரணைக் குழு போலீசார் கைது செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே 8 எதிரிகள் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். 15-2-1998 அன்று காலை சுமார் 4 மணியளவில் கோவை திருமால் வீதியிலே போலீசாரின் அதிரடிச் சோதனையின்போது 6 தீவிரவாதிகள் இறந்திருக்கிறார்கள். 15-2-1998 அன்று காலை சுமார் 6½ மணியளவில் கோவை ஒப்பணக்கார வீதியிலே உள்ள, மோகன் ரேடியோ என்ற பூட்டி வைக்கப்பட்ட கடையில் குழாய் வெடிகுண்டு வெடித்ததில் எதிரி முகமது ரபீர் என்பவர் பலத்த காயமடைந்து இறந்தார். 14-2-1998 அன்று போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்தபோது, இஸ்மாயில் என்ற குற்றவாளி இறந்து போனார். 17-2-1998 அன்று கோவை அல் அமீன் கான்னியில் தரையிலே மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த குண்டுகள் இறப்பது தெரியாமல் அங்கே விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஹாஸ்கு ஹஸ்லீம் சிறுவர்கள் இறந்து போனார்கள். இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கான ஆரம்பக் காரணங்களை இங்கே உரையாற்றிய அத்தனை உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். எப்போது தொடங்கப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிடும்போது, 1983 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து கோவை மாநகரத்திலே இந்த மதக்கலவரம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. 10-6-1983-இல் கோவை தியாகி குமரன் மார்க்கெட்டில் உள்ள மதவெறிக்கு வித்திட்ட இந்து மற்றும் முஸ்லீம் அனுதாபிகளால் சிறு, சிறு சண்டைகள் பெரிதாக ஆக்கப்பட்டு மதத் தீவிரவாதம் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் புலன் விசாரணையிலே வருகின்ற விவரங்கள்.

பிற்பகல் 1-25

பா.ஜ.க.வின் மாநிலத் தலைவர் திரு. திருக்கோவிலூர் சுந்தரம் என்பவர் இஸ்லாமிய மதத்தைக் குறைகூறிப் பேசினார் என்பதற்காக, பொதுமேடையிலே, இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எஸ்.ஏ. பாட்சா மற்றும் அவருடைய 8 கூட்டாளிகளும் சேர்ந்து, திருக்கோவிலூர் சுந்தரத்தைப் பயங்கர ஆயுதங்களால் தாக்கினார்கள். இது சம்பந்தமாக, பி-2 ஆர்.எஸ். புரம் காவல் நிலையக் குற்ற எண் 748/83, சட்டப் பிரிவுகள் 147, 148, 341 மற்றும் 307--இந்திய

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

தண்டனைச் சட்டத்தின்படி வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வழக்கின் முடிவில், எஸ்.ஏ. பாட்சாவிற்கு 3 வருடக் கடுங்காவல் தண்டனையும், அவரது கூட்டாளிகளுக்குத் தலா 9 மாதம் கடுங்காவல் தண்டனையும் அப்போது வழங்கப்பட்டது.

1983 ஆம் ஆண்டு முதல் கோவை நகரம் மற்றும் ஊரகப் பகுதிகளில் 172 மதக்கலவரங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதன் மூலம், கடந்த 15 ஆண்டுகளாகக் கலவரம் வளர்ந்த காரணங்களால், டிசம்பர் 1997 மற்றும் 14-2-1998-ல் நடந்த கொடுமையான பழிவாங்கும் நிகழ்ச்சிகள் உருவாயின. அதைத்தான் இங்கே பேசிய நம்முடைய திரு. சுப்பராயன் போன்றவர்கள் எல்லாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றார்கள். 1983 முதல் நடந்த கொடுமையான சம்பவங்கள் சரியான முறையில் தீர்க்கப்படாத சூழ்நிலையில், 6-12-1992 அன்று பாபர் மகுதி இடிக்கப்பட்டதும் முஸ்லீம் தீவிரவாதம் கூடுதலாக உருவாகக் காரணமாக ஆகிவிட்டது.

எஸ்.ஏ. பாட்சா மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்கள், மதக்கலவரங்கள் உருவாகத் தூண்டுதலாக இருந்தார்கள். கோவை நகரில் 3 கோவில்கள் இடிக்கப்பட்டன. ஒரு பொதுப் போக்குவரத்துப் பேருந்து தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டது. இதில் 12 பேர் காயமடைந்து உள்ளார்கள். மேலும் 12 அரசுப் போக்குவரத்து வாகனங்கள் சேதமடைந்தன. போலீசார் இரு முறை கோவை, கோட்டைமேடு பகுதியில் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினார்கள். இதன் விளைவாக, எஸ்.ஏ. பாட்சா தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டு, 3 மாதத்திற்குப் பிறகு வெளியே வந்தார். தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுவித்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் இப்போது முன்னாள் முதலமைச்சரும், அவரைச் சார்ந்தவர்களும் குற்றம் சாட்டுகிறார்களே, நான் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன், தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டு, ஜாமீனிலே வெளிவந்தவர்தான் இந்த பாட்சா என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

1992 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் அவர் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி கைது செய்யப்பட்டார், 1992 டிசம்பரில். பிப்ரவரி 1993-ல் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இதோ என்னுடைய கையிலே இருப்பது 1993 ஆம் ஆண்டு 'மாலை முரசு' பத்திரிகை. இந்தப் பத்திரிகையில், 'சென்னை குண்டு வெடிப்பு' 13 பேர் பலி-, R.S.S. அலுவலகம் தகர்க்கப் பயன்படுத்தியது 20 கிலோ

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

நவீன டைம் பாம், பம்பாயில் வெடிக்கப்பட்டது போன்று சக்தி வாய்ந்த குண்டு, R.D.X. வெடிமருந்தால் தயாரித்து குட் கேஸில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. குண்டு வைத்தது யார்? திடுக்கிடும் தகவல்-- சென்னை R.S.S. அலுவலகத்தில் குண்டு வெடித்து 13 பேர் பலியானார்கள். இதற்கு 20 கிலோ எடையுள்ள நவீன டைம் பாம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது பம்பாயில் வெடிக்கப்பட்டது போன்ற சக்தி வாய்ந்த குண்டாகும்" என்று அந்தப் பத்திரிகையிலே, இவ்வளவு பெரிய தலைப்பிலே செய்தி வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் குண்டு வெடிப்பு ஆகஸ்ட் மாதம் 8 ஆம் தேதி நடைபெறுகிறது.

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னனுமதியோடு பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: அன்றைய முதலமைச்சர் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் அன்றைக்கு ஊரிலே இல்லை. 1 மணி 45 நிமிடத்திற்குக் குண்டு வெடித்தது. ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் 2-45 மணிக்கு சென்னையிலிருந்து-- ஸ்பெஷல் விமானம் என்கிறார்கள். அல்லது ஹெலிகாப்டர் என்கிறார்கள்-- அதிலேறிப் புறப்படுகிறார். மறுநாள் காலையில்தான் திரும்பி வருகிறார். குண்டு வெடித்து, R.S.S. கட்டடமே இடிந்து நொறுங்கிய பிறகு, 13 பேர் இறந்தார்கள் என்ற செய்தி வந்த பிறகு, அவர்கள் திண்டுக்கல் செல்சிறார்கள். மறுநாள் காலையில்தான் திரும்பி வருகிறார்கள். திரும்பி வந்த பிறகு, அவரோடு அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்ட R.S.S. மாநில அமைப்பாளர் ஷண்முகநாதன், இந்து முன்னணித் தலைவர் இராமகோபாலன், பா.ஜ.க. துணைத் தலைவர் ஜனா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, பா.ஜ.க. பொதுச் செயலாளர் கோவிந்தாச்சாரியர், ரங்கசாமித் தேவர் ஆகியோர் சம்பவம் பற்றி விளக்கிக் கூறினார்கள். 10 மணிக்கு ஜெயலலிதா அந்த இடத்தை விட்டுக் கிளம்பினார். ஜெயலலிதா, நிருபர்களிடம், அவர்களுையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பேட்டி அளிக்கிறார். அப்பொழுது சொல்கிறார், "நான் நேற்று மதியம் 2-45 மணிக்கு, சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டேன். அப்பொழுது எனக்கு எதுவும் தெரியாது" என்று கூறுகிறார். கிழடு தட்டிப்போன ஊவுத் துறை என்று திரு. சுப்பராயன் இன்றைக்குச் சொல்கிறாரே, அப்போதைய ஊவுத் துறை படுகிழமாக இருந்திருக்கிறது (சிரிப்பு) 2-45 மணிக்கு, சென்னையிலிருந்து

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

புறப்பட்டார். “அப்பொழுது எனக்கு எதுவும் தெரியாது. மீனம்பாக்கம் விமான நிலையம் செல்லும் வழியில் குண்டு வெடித்த செய்தி வந்தது. அது இவ்வளவு கடுமையானது என்பது பற்றிய விவரம் எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று சொல்கிறார். ‘கட்டடம் தூள்’ தூளானது. 13 பேர் செத்தார்கள் என்று செய்தி. இது கடுமையானது என்று அவருக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை என்கிறார். மறுபடியும் அவர் சொல்கிறார். “மாலை 6-00 மணிக்கு திண்டுக்கல் சேர்ந்தேன்” என்கிறார். 2-45 மணிக்குப் புறப்பட்டு திண்டுக்கல்லுக்கு 6-00 மணிக்குச் சென்றிருக்கிறார். விமானத்தில் பயணம் செய்து பார்த்து. இந்த நேரத்தைக் கணக்கிட வேண்டும். அல்லது ஹெலிகாப்டரில் பயணம் செய்து பார்த்து, இந்த நேரத்தைக் கணக்கிட வேண்டும். “6-00 மணிக்கு திண்டுக்கல் சேர்ந்தேன், அப்பொழுதுதான் எனக்கு விவரமே தெரிய வந்தது. உடனடியாகச் சென்னை திரும்ப விரும்பினேன். ஆனால் முடியவில்லை. காரணம், ஹெலிகாப்டரில் லைட் கிடையாது” அது உண்மை. ஹெலிகாப்டரில் மாலை 6-00 மணிக்கு மேல் பறக்க முடியாது. அது உண்மையான காரணம். எனவே, இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுமே” என்று சொல்கிறார். அப்பொழுது அந்த அம்மையார் சொல்கிறார், “தமிழ்நாட்டில் இதுபோன்ற குண்டு வெடிப்புச் சம்பவம் நடந்தது கிடையாது, இப்பொழுது நடந்து இருப்பது வேதனை அளிக்கிறது. இதுபற்றிய விசாரணை Crime Branch Police (CB-CID)-க்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. என்று சொல்கிறார். அப்பொழுது அருகில் இருந்த இராமகோபாலன் சொல்கிறார், “விரும்பினால் C.B.I. விசாரணைக்கு விடலாம்”. உடனே ஜெயலலிதா சொல்கிறார், “அநாகரிகமான அரசியல் விமர்சனங்களுக்கு நான் பதில் கூற விரும்பவில்லை” என்று. இராமகோபாலனுக்கு அந்த இடத்திலேயே கிடைத்த பரிசு (சிரிப்பு). இப்பொழுது அவர்களெல்லாம் ஒன்றாக இருந்துகொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கலைப்பதற்குத் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “விரும்பினால் C.B.I. விசாரணைக்கு விடலாம்” என்று இராமகோபாலன் சொல்ல, ஜெயலலிதா, “அநாகரிகமான அரசியல் விமர்சனங்களுக்கு நான் பதில் கூற விரும்பவில்லை” என்று சொல்கிறார். எல்லாம் ‘மாலை முரசில்’ வந்திருக்கிறது. இது authenticated பத்திரிகைதான். அதிலே வந்திருக்கிறது. உடனே ஷண்முகநாதன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், “R.S.S. இயக்கம் கட்டுக்கோப்பான இயக்கம்; போலீஸார் மிகுந்த கெடுபிடி செய்கிறார்கள், கூட்டம் நடத்த அனுமதிப்பதில்லை, ஆனால், சிலர் minority அமைப்பு என்று கூறிக்கொண்டு அராஜகம் செய்கிறார்கள்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

அவர்களை போலீஸார் அனுமதிக்கிறார்கள். எனவே, எங்களுக்கு நீதி வழங்க வேண்டும்" என்று சொல்கிறார். "போலீஸாரைக் குறை கூறக் கூடாது. நான்தான் தடை உத்தரவையே போடச் சொன்னேன்" என்று ஜெயலலிதா சொல்கிறார்.

மறுநாள் மத்திய உள் துறை இணை அமைச்சர் ராஜேஷ் பைலட் சென்னைக்கு வருகிறார். 'மாலை முரசிலேயே' தலைப்பு என்ன தெரியுமா? "கோட்டையில் 30 நிமிடம் சந்திப்பு-- பேட்டி, பைலட் விசாரணை ஜெயலலிதாவிடம். வெடிமருந்துக் கடத்தல்-- எச்சரித்தும் நடவடிக்கை எடுக்காதது ஏன்? C.B.I. விசாரணைக்குப் பரிசீலனை"--இது தலைப்பு. இந்தத் தலைப்பிட்டு வந்த செய்தியில் 8 ஆம் பக்கத்தில் ஒருவேளை பேசி முடித்த பிறகு, வெளியிட்ட செய்தியில், "கடந்த மாதம் மத்திய உள் துறை இணை அமைச்சர் ராஜேஷ் பைலட் சென்னை வந்தபோது, பெரும் அளவிலான R.D.X வெடிமருந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து கறிப்பாகக் கடற்கரை வழியாகக் கடத்தி வரப்பட்டிருக்கின்றது. குண்டு வெடிப்புச் சம்பவங்களைத் தவிர்க்க தமிழக அரசு முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டிப் போனார். கடந்த மார்ச் 12 ஆம் தேதிக்கு முன்னர் கடத்தப்பட்ட அந்த வெடிகுண்டுகள் தமிழகத்திற்குக் கடத்தப்பட்டது குறித்து மத்திய, மாநில அரசுகளுக்குத் தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. அதைக் கண்டுபிடிக்கப் போலீஸார் சில காலம் சோதனை செய்தார்கள். ஆனால், வெற்றி கிடைக்கவில்லை"-- இதெல்லாம் அந்தச் செய்தியையொட்டி வந்துள்ள துணைச் செய்திகளாகும்.

பிற்பகல் 1-35

இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், 'ஏதோ இந்த அரசுக்கு மத்திய அரசிடம் இருந்து உளவுத் துறை தகவல் அனுப்பியது; அதைக் கவனிக்கவில்லை' என்று சொல்கிறார்களே, உளவுத் துறை அப்பொழுதும், அவர்களுக்கும் செய்தி அனுப்பியிருக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப் போனால், மத்திய அமைச்சரே அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கின்றது. ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றதையொட்டி, டெல்லியிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட செய்திகளையெல்லாம், நாங்கள் யாரும் கவலைப்பட்டு, அக்கறையோடு கவனிக்கவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை எங்கள் மீது சுமத்துவது

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

என்ன நியாயம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தக் குண்டு வெடிப்பிற்குப் பிறகு, 8 ஆம் தேதி குண்டு வெடிப்பு என்றால், நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேனே, முதுகுளத்தூர் சம்பவத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படி நடந்து கொண்டது; அண்ணா அவர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்று. அதைப்போல, அந்த R.S.S. அலுவலக குண்டு வெடிப்புச் சம்பவம் பற்றி நான் விடுத்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்றேன். இது 8 ஆம் தேதி வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை-- "கருத்து வேறுபாடுகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் இதுபோன்ற வன்முறைச் சம்பவங்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடுகளவும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. சம்பவத்தில் உண்மையான குற்றவாளிகளை உடனே கண்டுபிடிக்க வேண்டியது போலீஸ் துறையின் பொறுப்பாகும். கடந்த காலங்களில் சில குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியாது போயுள்ளன. அவற்றில் இதுவும் ஒன்றாகிவிடக் கூடாது."-- இப்படித்தான் நான் அறிக்கை விட்டிருக்கிறேனேயல்லாமல், உண்மையாக ஜெயலலிதா அரசை டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டும் என்றேன். "அந்த அரசுதான் அதற்கெல்லாம் பொறுப்பேற்றிருக்கொள்ள வேண்டும்" என்றோ அரசியல் ரீதியான அறிக்கை எதையும் நான் அன்றைக்கு விடவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விருமபுதின்றேன்.

அதுமாத்திரமல்ல. ஆகஸ்ட் 15 ஆம் தேதி ஜெயலலிதா, கோட்டைக் கொத்தளத்திலே கொடியேற்றி வைத்துவிட்டு, உரையாற்றுகிறார். அதிலே சொல்கிறார்:-- "கடந்த 8 ஆம் தேதி R.S.S. அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது சோகமான, துயரமான நிகழ்ச்சி. இந்தச் சூழ்நிலையில் தமிழக அரசும், காவல் துறையும் தங்கள் கடமைகளை விரைந்தும், முழுமையாகவும் மேற்கொண்டுள்ளார்கள். இதிலும் அரசியல் ஆதாயம் தேடுவதற்கென்றே, பொறுப்பற்ற சிலர் வேண்டாத பல அறிக்கைகளைக் கொடுத்து வருகிறார்கள்". அதுமாத்திரம் "பொறுப்பற்ற சிலர்". இதில் யாராவது அரசியல் ஆதாயம் தேடினால் அவர்கள் பொறுப்பற்றவர்கள். இவர்கள் தேடினால் ரொம்பப் பொறுப்புள்ளவர்கள். "அமைதிப் பூங்காவான தமிழகத்தில் வன்முறையைத் தூண்டிவிட்டு, வன்முறைக் கலாச்சாரத்தைத் தங்கள் சொந்த நலனுக்காக உருவாக்க ஒருசில தீய சக்திகள் முயன்று வருகிறார்கள். பொது அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவித்து, அரசியல் ஆதாயம் தேடுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். இக்குண்டு வெடிப்புச்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

சம்பவத்தில், குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டனை வழங்க ஒருபோதும் தயங்கமாட்டேன். விசாரணை துரிதமாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக, நான் எடுத்த உடனேயே இந்த வழக்கை மாநிலக் குற்றப் புலனாய்வுத் துறைக்கு மாற்ற ஆணையிட்டேன்.-- (CB-CID)-க்கு எங்கள் கடமைகளை எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று யாரும் இந்த அரசுக்கும், காவல் துறைக்கும் புதிதாகப் பாடம் கற்றுத் தரவேண்டிய அவசியம் இல்லை."

இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற தலைவர்களும், நீங்கள் எல்லாம் இங்கே பேசும்போது, நான் குறுக்கிட்டு, "நீங்கள் யாரும் எனக்கு அறிவுரை சொல்ல வேண்டாம்" என்று சொன்னதுண்டா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அருமையான யோசனை ஒன்றைச் சொன்னார், State Security Committee ஒன்றைப் போடவேண்டுமென்று. அதைப் பற்றிக்கூடப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்றுதான், பக்கத்து ஊர் என்னவர்களிடம் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அதை விட்டுவிட்டு, "எங்கள் கடமைகளை எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று யாரும் இந்த அரசுக்கும், காவல் துறைக்கும் புதிதாகப் பாடம் கற்றுத்தர வேண்டிய அவசியம் இல்லை"--எங்கே? கோட்டையிலே சுதந்திர தின விழாவிலே கொடியேற்றும்போது. அம்மையார் மேலும் பேசுகிறார், சுதந்திர தின விழாவிலே கொடியேற்றிய போது-- "மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் இங்கே வந்து புலனாய்வுப் பணிகளைத் துரிதமாகச் செய்யுங்கள் என்று நம் காவல் துறைக்கு அறிவுறுத்துகிறார். இது தேவையா?" அந்த அம்மையார் கேட்கிறார். "இவர் இவ்வளவு தூரம் சென்னைக்கு வந்து இதைச் சொல்லாவிட்டால், நம் காவல் துறையினர் அப்பணிகளைத் துரிதமாகச் செய்யமாட்டார்களா? மத்திய அமைச்சர் ஏன் வந்து சொல்கிறார்? செய்யமாட்டார்களா?" இதே மத்திய அமைச்சரிடம், வழக்கு விசாரணை CBI-எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நாம் கூறினால், உடனே அவர், "தமிழகக் காவல் துறையினர் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்கள்; அவர்களாலேயே இந்த வழக்கை நடத்த முடியும்" என்கிறார். அப்போது அவரே certificate கொடுத்திருக்கிறார், தமிழகக் காவல் துறைக்கு. அந்தக் காவல் துறை இருக்கும்போதுதான், இப்போது CIB வழக்கு விசாரணையை நடத்த வேண்டும் என்று இந்த அம்மையார் கேட்கிறார் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன்.

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பிற்பகல் 1-40

அதுமாத்திரமல்ல; இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் முன்கூட்டியே மத்திய அரசினுடைய உளவுத் துறையினுடைய எச்சரிக்கைகள் வந்தனவா என்று தாமரைக்கனி கேட்டார்; ஜெயலலிதாவும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். ஜெயலலிதா கேட்பதை, தாமரைக்கனி இங்கே கேட்டார். அதையே திரு. கணேசனும் இங்கே கேட்டார். கேட்கக்கூடிய காலம் இது. அவர் கேட்கக்கூடிய காலம், நாம் அதைக் கேட்டுக்கொள்ளக்கூடிய காலம்.

“இப்படியெல்லாம் நடக்கும்போது, மத்திய அரசிடமிருந்து வந்ததா” என்று கேட்கிறார். ஜெயலலிதா அவர்கள் வெள்ளை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, என்ன சொன்னார்கள் என்றால்--வெள்ளை அறிக்கையிலே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள-- “1984 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, நடைபெற்றதாக, கருணாநிதியால் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள குண்டு வெடிப்புச் சம்பவங்கள் எல்லாம் அரசுக்குக் கிடைத்த, சரியான, பல, பலனாய்வுத் தகவல்களுக்குப் பின்னரும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படாமல் விட்டதால் நடைபெற்றவை அல்ல”. நடவடிக்கை எடுத்தார்களாம். அதையெல்லாம் கேட்டு, நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் கேட்கிறார்கள், அந்தமாதிரி ஒன்றுமே அனுப்பவேயில்லையா என்று. நம்முடைய திரு. கணேசன் அவர்களும் நம்மிடம் கேட்டார். இதோ இருப்பது, அவர்கள் அனுப்பியதுதான். From Secretary to Government, Public Department, Madras--அப்போது Madras. 14-3-1993.

Following is the wireless message received from Home, New Delhi. New Delhi Home Department--இடமிருந்து வந்திருக்கிற message--ஐ இங்கே இருக்கிற உளவுத் துறைக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறது. "In the wake of recent bomb blasts in Bombay, there may be repercussions on the communal situation in your State. Intelligence and security forces may be alerted, round the clock vigil be maintained on all important installations, buildings and places of worship. All necessary precautionary measures be taken to ensure that no untoward incident takes place and peace and communal harmony is maintained. Please take all precautionary measures to maintain law and order and public tranquility. Inform the Chief

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

Secretary's Control Room on significant development". இவ்வளவுக்கும் பிறகுதான்—இவையெல்லாம் வந்த பிறகுதான், R.S.S. அலுவலகக் கட்டடம் நொறுக்கப்பட்டது. அந்தக் குண்டு வெடிப்பிலே, 13 பேர்களிலே, 11 பேர்களுடைய பிணங்கள் அங்கிருந்து கண்டு எடுக்கப்பட்டன. 2 பேர் காணாமல் போனதாகச் சொல்லப்பட்டது. அந்த 13 பேர்களிலே சிலபேர் பெண்களும்கூட என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக நான் இதை நினைவுபடுத்துகிறேன்.

பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டதை அடுத்து, தமிழ்நாட்டிலே எந்தச் சம்பவமும் நடக்கவில்லை என்று கணேசன் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். திருநாவுக்கரசு பேசும்போதுகூட, ஒருவேளை மறதியின் காரணமாகவோ, என்னவோ, அப்போதுகூட தமிழ்நாடு அமைதியாகத்தான் இருந்தது என்று சொன்னார். அதை இவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள், “திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இப்படிச் சொல்லிவிட்டார்” என்று. ஆனால் பாபர் மசூதி 6-12-1992-லே இடிக்கப்பட்டதை அடுத்து, தமிழ்நாட்டில் நடந்த சம்பவங்களைச் சுருக்கமாகக் கோடிட்டுக் காட்டும் வகைமையிலே, அயோத்தியிலே, பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டதை அடுத்து, கல்வீச்சு, கறுப்புக் கொடி ஏற்றுதல், இந்து இயக்கங்களின் தலைவர்களின் உருவ பொம்மைகள் எரித்தல், கோயில்கள் மற்றும் கிறித்தவர்களின் மீது தாக்குதல், இந்துக்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்கும் சொந்தமான சொத்துக்களுக்குச் சேதம் விளைவிப்பு, இரு மதத்தினரும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொள்ளுவது, மாணவர்களின் வகுப்புப் புறக்கணிப்பு, முஸ்லீம்களின் ஊர்வலம் மற்றும் தீ வைப்பு போன்றச் சம்பவங்கள், 6-12-1992 முதல் 11-12-1992 வரையில் தமிழகத்தின் பல இடங்களில் நடைபெற்றன. அந்தக் காலகட்டத்தில் கல்வீச்சுக் காரணமாக மொத்தம் 158 வாகனங்கள், அதிலே 124 அரசுப் பேருந்துகள், 32 தனியார் பேருந்துகள், ஒரு லாரி மற்றும் ஒரு காவல் துறையின் வேன் இவையெல்லாம் மிகவும் சேதப்படுத்தப்பட்டன. இவை தவிர, 18 வாகனங்கள்; 3 அரசுப் பேருந்துகள், ஒரு தனியார் பேருந்து, 2 மொபைட்டுகள், 4 டேங்கர் ட்ரெய்லர்கள், ஒரு டெம்போ, 2 வேன்கள், 2 கார்கள், ஒரு காவல் துறை ஜீப், ஒரு டிராக்டர் ட்ரெய்லர் மற்றும் ஒரு தீயணைப்புப் படை வாகனம் இவையெல்லாம் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டன. மாநிலத்தில் நடைபெற்ற 33 இனக் கலவரங்களில் 14 முஸ்லீம்களும், 12 இந்துக்களும், 78 காவல் துறை அதிகாரிகளும் காயம் அடைந்தார்கள். டிசம்பர் 8 ஆம் தேதியன்று சென்னை அண்ணா சாலையிலுள்ள அண்ணா சிலை

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

முன்பாக தீக்குளிக்க முயன்ற 5 முஸ்லீம் இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையின்கீழ் 1840 நபர்களும் குறிப்பிட்ட குற்றங்களுக்காக 2486 நபர்களும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். வன்முறை, தீ வைப்பு ஆகிய சம்பவங்களால் மொத்தம் 51 இலட்சத்து 52 ஆயிரத்து 600 ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்கள் சேதப்படுத்தப்பட்டன.

பிற்பகல் 1-45

8-12-1992 அன்று சில மாவட்டங்களில் வன்முறைகள் நடைபெற்றதன் காரணமாக காவல் துறை துப்பாக்கிச் சூடு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நான்கு முறையும், வேலூர் மாவட்டத்தில் மூன்று முறையும், கோவை நகரத்தில் இரண்டு முறையும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் இரண்டு முறையும், குமரி மாவட்டத்தில் ஒரு முறையும் நடத்த வேண்டியதாயிற்று. துப்பாக்கிச் சூட்டில் இரண்டு நபர்கள் இறந்து போனார்கள். 21 பேர் காயம் அடைந்தார்கள். இவை காவல் துறையினர் மூன்று சம்பவங்களில் கண்ணீர்ப் புகை மற்றும் தடியடிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. 11-12-1992 அன்று கீழ்க்கரையில் உள்ள மகுதி அருகில் முஸ்லீம்களில் ஒரு பிசிவினர் பட்டாசுகள் உள்ளே வைக்கப்பட்ட பாரதீய ஜனதா கட்சியின் தலைவர் திரு. எல்.கே. அத்வானி அவர்களின் உருவ பொம்மையைக் கொளுத்தினார்கள். பட்டாசுகள் வெடித்து ஓசை எழுந்ததால் மகுதியிலே தொழுகையில் ஈடுபட்டிருந்த முஸ்லீம்கள், இந்துக்கள் தங்களது மகுதி முன்பாக பட்டாசு வெடித்திருப்பார்கள் என்று சந்தேகப்பட்டு இந்துக்களுக்குச் சொந்தமான கடைகள் சிலவற்றை அடித்துச் சேதப்படுத்தினார்கள். இதனால் இரண்டு மதங்களுக்கிடையே பகைமை உருவானது. காவல் துறையினர் கூட்டத்தினைச் சம்பவ இடத்தில் துரத்தியபோது காவல் துறை அலுவலர்கள் மீது அக்கூட்டம் கற்களை வீசியதால் இரண்டு காவலர்கள் காயம் அடைந்தார்கள். இச்சம்பவத்தில் இந்துக்களுக்குச் சொந்தமான 20 கடைகள் சேதப்படுத்தப்பட்டன. இரண்டு ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள், ஒரு ஜீப் மற்றும் முஸ்லீம்களுக்குச் சொந்தமான கொட்டகை ஆகியவற்றிற்குத் தீ வைக்கப்பட்டது. இதுசம்பந்தமாக 5 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இவை எல்லாம் பாபர் மகுதி இடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்கு பல்வேறு மாவட்டங்களில் நடைபெற்ற கலவரங்களின் சுருக்கம்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

இதற்குப் பிறகு சென்னையிலே R.S.S. அலுவலகத்திற்கு 8-8-1993-ல் குண்டு வைத்தது தொடர்பான வழக்கில் 16-11-1993 அன்று பாட்சா கைது செய்யப்பட்டார். மூன்று மாதங்கள் கழித்து பாட்சா கைது செய்யப்பட்டார். இந்த வழக்கு பிறகு TADA சட்டப் பிரிவுகளிலும் சேர்க்கப்பட்டு நடைபெறத் தொடங்கியது. இந்த வழக்கிலே மத்திய புலனாய்வுத் துறை விசாரணையை மேற்கொண்டு 8-4-1994 அன்று வழக்கிலே குற்றப் பத்திரிகையைத் தாக்கல் செய்தது. ஒரு வருடம் கழித்து CBI அதை எடுத்துக்கொண்டு குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்தது. இந்த வழக்கிலே 22-5-1996 அன்று பாட்சாவையும், மற்றும் 5 குற்றவாளிகளையும் TADA நீதிமன்றம் நிபந்தனையின்றி ஜாமீனில் விடுதலை செய்ய உத்தரவிட்டது. அந்த ஜாமீனில் விடுதலையானவர்கள் கோயம்புத்தூரில் இருக்கக்கூடாது என்றும், சென்னையில் இருக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களுக்கு அன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஜனவரி 1997-லே பாட்சாவிற்கும் மற்றும் 15 பேர்களுக்கும் நீதிமன்றம் ஜாமீனில் விடுதலை செய்ய உத்தரவிட்டது. இதையடுத்து 27-1-1997-ல் பாட்சா விடுதலை செய்யப்பட்டார். நிபந்தனையோடு சென்னையிலே தங்க அன்றைக்கு அவர் அனுமதிக்கப்பட்டார். இதற்கிடையிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1993 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் இந்த அல்-உம்மா இயக்க ஆவணங்கள், அந்தத் தேதியிட்ட ஆவணங்கள் சில இந்த விசாரணையின்போது கிடைத்திருக்கின்றன. அதிலே ஒரு 'பத்வா',--'பத்வா' என்றால் 'மதவாத ஆணை' என்று பொருள். இஸ்லாமியத் தற்கொலைப் படையால் வெளியிடப்பட்ட ஒரு 'பத்வா' கையால் எழுதப்பட்ட ஒரு 'பத்வா' கைப்பற்றப்பட்டது. அதில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்றால் "இஸ்லாமிய இளைஞர்கள் இஸ்லாத்தைக் காக்க இறப்பதற்கும் தயார். இஸ்லாத்திற்கு உழைத்த பாட்சா பாயை கைது செய்து இஸ்லாமிய மக்களைத் துன்புறுத்தும் காட்டுமிராண்டி கமிஷனர் கணேசன் குடும்பத்தை அழித்தே தீருவோம்." இங்கே குறிப்பிட்டார்களே அந்த கணேசன் என்று கருதுகின்றேன். "ஆர்.எஸ்.எஸ். வெறிநாய்கள் மூகாம்பிகை மணி, பரமசிவன், அர்ஜுன் சம்பத் மற்றும் தற்சமயம் பொதுச் செயலாளர், இந்து மக்கள் கட்சி ஆகியோரையும் தமிழகத்தைக் கெடுத்த இராமகோபாலனையும், இந்து முன்னணி மாநில அமைப்பாளர் ஸ்ரீதரனையும் 10 நாட்களில் கொல்வோம். தினமலர் கட்டடத்திற்கு வெடிகுண்டு வைத்து அழிப்போம். தீன் மதத்தைக் காப்போம். புனித ஜிகாத் தொடங்கிவிட்டது. இப்படிக்கு இஸ்லாமிய தற்கொலைப் படை" என்று ஒரு துண்டு விளம்பரம் அன்றைக்கு வெளியிடப்பட்டது.

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பிற்பகல் 1-50

இதுபோன்ற சம்பவங்கள், இதுபோன்ற பிரச்சாரங்கள் இரு தரப்பிலும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நடைபெற்ற அந்தச் சூழ்நிலையில்தான் 29-11-1997 ஆம் தேதியன்று கோயம்புத்தூரில் உதவி ஆய்வாளர் சந்திரசேகரன் என்பவர் அல்-உம்மா உறுப்பினர் ஒருவரோடு இரு சக்கர வாகனத்தின்மீது சிறு வழக்கு போடப்பட்டது சம்பந்தமாக அல்-உம்மா அமைப்பாளர் முகமது அன்சாரிக்கும் மேற்படி உதவி ஆய்வாளருக்குமிடையே நடந்த வாக்குவாதத்திற்குப் பிறகு அன்று இரவே உக்கடம் பகுதியிலே பணியில் இருந்த போக்குவரத்துக் காவலர் செல்வராஜ் என்பவர் கொலைக்கு ஆளானார். இது 29-11-1997 அன்று நடைபெற்ற சம்பவம். இதைத் தொடர்ந்து 30-11-1997 மற்றும் 1-12-1997-ல் நடந்த வன்முறைச் சம்பவங்களிலும், போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டிலும் இறந்த முஸ்லீம்கள் 18 பேர். இந்தக் கொடுமையான கொலைகளுக்கும், முஸ்லீம்களின் சொத்துக்களுக்கு பெரும் சேதம் விளைவித்தமைக்கும் அல்-உம்மாவைச் சேர்ந்த தீவிரவாதிகளால் மேற்படி குண்டு வெடிப்பு நிகழ்வு நடந்ததெறியிருக்கிறது என்பது தெள்ளத் தெளிவாகிறது. இது புலன் விசாரணையில் வருகின்ற விவரங்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் பழி வாங்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்--18 முஸ்லீம்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்-- ஒரு செல்வராஜ் கொல்லப்பட்டதையொட்டி 18 முஸ்லீம்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். முஸ்லீம்களின் சொத்துக்களுக்கு பெரும் சேதம் விளைவிக்கப்பட்டது. எனவே, அல்-உம்மாவைச் சேர்ந்த தீவிரவாதிகள் மேற்படி குண்டு வெடிப்பு நிகழ்வை நடத்தத் திட்டம் தீட்டினார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

30-11-1997, 1-12-1997-ல் நடந்த கொடுஞ் செயல்கள் யாவும் R.S.S., பா.ஜ.க., இந்து முன்னணி ஆகியார்களோடு போலீசும் சேர்ந்துகொண்டு முஸ்லீம்களுக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட கொடூரச் செயல்கள் என்று அல்-உம்மா மற்றும் தீவிர இயக்கங்கள் காரணம் கூறுகின்றன. அந்தக் கொடுஞ்செயல்கள்தான் இவற்றுற்கெல்லாம் காரணம் என்று இந்த இயக்கங்கள் இன்றைக்குத் தெளிவாக, தாங்கள் அப்படித்தான் கருதுகிறோம் என்று காரணம் கூறுகிறார்கள்.

டிசம்பர் 3 ஆம் தேதி நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்த முஸ்லீம்களுடைய உடல்களை நிர்வாணமாகவும், காயம்பட்ட அந்தரங்க உறுப்புகளைக் கோரமாகப் படம் எடுத்தும், வீடியோ எடுத்தும், அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட கோரக் காட்சிகளை முஸ்லீம்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

இனத்தவரிடம் காண்பித்து அவர்களுடைய ஆத்திரத்தைத் தூண்டிவிட்டு, அவர்களுடைய ஆதரவையும் அனுதாபத்தையும் பெற்று பழிக்குப்பழி வாங்க அல்-உம்மா தீவிரவாத அமைப்பினர் திட்டம் தீட்டினார்கள் என்பது மற்றொரு உண்மையாகும்.

மேலும், இந்தப் புலன் விசாரணைத் தகவலில், தீவிரப் பழி வாங்கு நடவடிக்கைக்கான கூட்டுச் சதியின் தோற்றம் 1997, டிசம்பர் 1, 2, 3, தேதிகளில் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. இந்தச் சம்பவங்களுக்குப் பிறகு இந்தக் கூட்டுச் சதியின் தோற்றம் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு 1997, டிசம்பர் மாதம் முதல் வாரத்தில் எஸ்.ஏ. பாட்சா, முகமது அன்சாரி, அல்-உம்மாவின் பொதுச் செயலாளர், அப்துல் உசைன், சித்திக் அலி, எஸ்.ஏ. பாட்சாவின் மகன், நவாப்கான், எஸ்.ஏ. பாட்சாவின் இளைய சகோதரன், அப்துல் நசீர் மதானி மற்றும் சிலர் கோவையில், தனியாகவோ அல்லது தொலைபேசி மூலமாகவோ சேர்ந்து ஒரு பெரிய பழிவாங்கும் நடவடிக்கையை உருவாக்கினார்கள். எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்ற செயல் திட்டமும், கர்நாடகா மற்றும் கேரளாவிலிருந்து வெடிமருந்துகள் மற்றும் வெடிபொருட்கள் சேகரித்தலும் தொடங்கப்பட்டன. இவை எல்லாம் டிசம்பருக்குப் பிறகுதான் சேர்ந்த வெடி சாதனங்களை உருவாக்க முடிவெடுக்கப்பட்டன. பொறுப்புகள் பலருக்கு வழங்கப்பட்டு அவை பலமுறைகளில் மேற்பார்வையிடப்பட்டன. 1997 டிசம்பர் மாத முதல் வாரத்தில் அன்சாரி கேரள மாநிலம் கோழிக்கோட்டைச் சேர்ந்த தேசிய ஜனநாயகப் படையினர் எம்.பி. முகமது அஸ்ரப் என்பவரைச் சந்தித்தார். அன்சாரி கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க அஸ்ரப் 10 நாட்டு கைத்துப்பாக்கிகளைத் தருவதற்கு சம்மதித்தார். எஸ்.ஏ. பாட்சா மற்றும் முகமது அன்சாரி சொன்னபடி சத்தியமங்கலத்தைச் சேர்ந்த முகமது அலிகான் என்கின்ற குட்டி 625 கிலோ எடையுள்ள ஜெலட்டின் குச்சிகள், 1500 மின்சார டெட்டனேட்டர்கள், 1500 சாதாரண டெட்டனேட்டர்கள் மற்றும் 80 மீட்டர் ஃபியூஸ் வயர்களைக் கர்நாடகாவிலுள்ள சாம்ராஜ் நகரைச் சேர்ந்த சம்ஜித் முகமது என்பவரிடமிருந்து வாங்கினார். இப்போது அவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இவற்றை அவர் முகம்மது தஸ்தகீர்--அவரும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்--மேனேஜர், இந்திய வெடிபொருள் கழகம், மைசூர் என்பவரிடமிருந்து வாங்கியுள்ளார். திட்டமிட்டபடி பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகளை ரம்சான் பண்டிகைக்கு ஒரு வாரம் கழித்து நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்த முடிவுக்கு

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

மாறாக, நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடக்கவிருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு மேற்படித் திட்டம் தள்ளிப் போடப்பட்டது.

பிற்பகல் 1-55

இதற்கிடையில் 7-2-1998 அன்று திரு. அத்வானி அவர்கள் 14 ஆம் தேதி தேர்தல் கூட்டத்திலே கலந்துகொள்ள கோயம்புத்தூர் வருவதாகச் செய்திகள் வெளிவந்தன. ஏற்கெனவே திட்டமிட்டப்படி பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளை 22-2-1998-ல் கோயம்புத்தூரிலும் மற்றும் மாநிலத்தில் பல பகுதிகளிலும் நடத்துவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 14 ஆம் தேதி எல்.கே. அத்வானி அவர்கள் கோயம்புத்தூர் வருவது தெரிந்ததும் அன்சாரி தன் பழிவாங்கும் திட்டத்தை அதே தேதியிலே நடத்த முடிவு செய்தார். அன்றைய தினத்திலே R.S.S. மற்றும் பாஜ.க. கட்சித் தொண்டர்கள் அதிக அளவில் கூட்டம் நடைபெறும் இடத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் இருக்கக்கூடும் என்பதால் மேற்படி சதித் திட்டம் திட்டமிட்டப்படி தொடர் குண்டு வெடிப்புச் சம்பவங்களை நிகழ்த்தினால் அதிக அளவில் மேற்படி தொண்டர்கள் காயமுறுவார்கள் என அன்சாரி கருதினார். தற்கொலை வெடிகுண்டுப் படை மூலமாக எல்.கே. அத்வானியைக் குறி வைக்கவும் அன்சாரி திட்டமிட்டார். அன்சாரியின் திட்டத்திற்கு பாட்சா சம்மதித்து சித்திக் அலி மூலமாக அன்சாரிக்குக் குண்டு வெடிப்புக்கான இடங்களைக் குறிப்பிட்டு அனுப்பி வைத்தார். இது தொடர்பாக 10-2-1998-ல் மெக்கான் தர்காவில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் அன்சாரி, ஓசீர், ரகுமான், சித்திக் அலி, அஸ்லாம், சலாம் மற்றும் ஊமை பாபு ஆகியோர் கலந்து கொண்டார்கள். இந்தக் கூட்டத்தில் சித்திக் அலி, பாட்சா திட்டமிட்டுத் தயாரித்த தொடர் குண்டு வெடிப்புக்கான இடங்களின் பட்டியலைக் கொடுத்தார்.

1888/93 வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட பாட்சாவின் டைரி ஒன்று கைப்பற்றப்பட்டது. அந்த டைரியில் என்ன எழுதப்பட்டிருந்தது என்றால், எல்.கே. அத்வானி மற்றும் அசோக் சிங்கால் ஆகியோர்களை போலீசார் பாபர் மகுதி இடிப்பு வழக்கில் ராஜ மரியாதையுடன் நடத்தியதாகவும் முஸ்லீம் இனத்தவரை அவ்வாறு சரியான முறையில் நடத்தவில்லை என்றும் அந்த டைரியிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. மேலும் விசாரணையில் அல்-உம்மா அமைப்பைச் சேர்ந்த தலைவர்களிடமும் மற்ற உறுப்பினர்களிடமும் கடந்த 15

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

ஆண்டுகளாக நடைபெற்ற பல சம்பவங்களில் முஸ்லீம் இனத்தவரைக் காவல் துறையினர் சரியான மரியாதையுடன் நடத்தவில்லை என்ற உணர்வு ஊடுருவி இருந்தது. அந்த டைரியிலே இந்தச் செய்திகள் எல்லாம், இவை எல்லாம், இந்தச் சாயல்கள் எல்லாம் இருந்தன. எனவே, மேற்கண்ட சம்பவங்களைக் கருத்திலே கொண்டு 1997 ஆம் ஆண்டு நவம்பர்-டிசம்பர் மாதங்களில் நடைபெற்ற வன்முறைச் சம்பவங்களில் 18 முஸ்லீம்கள் கொலை செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்தும் பாட்சாவின் தலைமையிலே இயங்கி வரும் அல்-உம்மா இயக்கத்தால் மேற்படி சம்பவத்திற்குப் பழிவாங்கும் எண்ணத்தோடு தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது அத்வானியைக் குறி பார்த்தும் மற்றும் கோயம்புத்தூரில் அதிக அளவில் உயிர்ச் சேதமும், பொருள் சேதமும் ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டது என்பதெல்லாம் விசாரணையிலே, இதுவரையில் நடைபெற்றுள்ள விசாரணையில் இவை எல்லாம் தெரிய வந்துள்ளன.

14-2-1998 அன்று இடுப்பிலே வெடிகுண்டைக் கட்டிக்கொண்டு கோவை ஆர்.எஸ். புரத்திலே நடந்த பொதுக்கூட்டத்திலே கலவரம் செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட மூன்று இளம் முஸ்லீம்களின் அடையாளம் புலன் விசாரணையிலே தெரிய வந்துள்ளது. அந்த மூன்று முஸ்லீம் இளைஞர்களும் இஸ்லாத்திற்காக உயிர்த் தியாகத்தையும் செய்யும் அளவிற்கு மூளைச் சலவை செய்யப்பட்டு சென்னையிலிருந்து எஸ்.ஏ. பாட்சாவால் கோவைக்கு 10-2-1998 அன்று அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் விசாரிக்கப்பட்ட அந்தக் குற்றவாளிகளின் வாக்குமூலங்களிலிருந்து 14-2-1998 அன்று திரு. அத்வானியைக் கொலை செய்வதற்கான முயற்சி, காவல் துறையினரால் பொதுக் கூட்ட மேடைக்கு அருகே எடுக்கப்பட்ட கடுமையான சோதனை மற்றும் தடுப்பு நடவடிக்கைகளால் கைவிடப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. போலீசார் அந்த மேடையைச் சுற்றியும் அந்தக் கூட்டத்தைச் சுற்றியும் அளித்த பெரும் பலத்த பாதுகாப்பின் காரணமாக ஒரு பிரதமருக்கு அளிக்கப்பட்டது போன்ற பாதுகாப்புத் தரப்பட்டதன் காரணமாக இந்தக் குண்டுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தவர்கள் யாரும் உள்ளே நெருங்க முடியவில்லை என்றும் விசாரணையிலிருந்து தெரிய வந்துள்ளது. இதுவரையில் நடந்து முடிந்த புலன் விசாரணையில் உடனடியாக வெடிக்கக்கூடிய குண்டுகள் மற்றும் கையெறி குண்டுகளோடு அனுப்பப்பட்ட அந்த 7 நபர்களும் காவல் துறையினரால் அமைக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு வளையங்களை ஊடுருவி

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பொதுக் கூட்ட மேடைக்கு அருகே செல்வதற்கான சாட்சியக்கூறு எதுவும் அகப்படவில்லை. பொதுக் கூட்ட மேடை அருகிலே இந்த 7 பேர் கொண்டு வந்த உடனடியாக வெடிக்கும் வெடிகுண்டோ அல்லது கையெறி குண்டோ வெடித்ததற்கான சாட்சியக்கூறுகளும் இல்லை. பொதுக் கூட்ட மேடைக்கு அருகிலோ அல்லது அந்தப் பொதுக் கூட்டம் நடக்கவிருந்த இடத்தைச் சுற்றி எழுப்பப்பட்ட காவல் துறை பாதுகாப்பு வளையத்தின் அருகிலோ வெடிகுண்டுகள் வெடித்ததற்கான சாட்சியக்கூறுகளும் இல்லை. அஃதன்னியில், மேடைக்கு வெளியேகூட, போலீசின் பலத்த பாதுகாப்பு, கண்காணிப்பினால், இவை எல்லாம் தடுக்கப்பட்டு விட்டன. அதனால் எந்தவிதமான மனித வெடிகுண்டும் கூட்டங்களுக்கு வெளியிலேகூட வெடிக்கவில்லை. இவ்வளவு விவரங்களும் நான் இங்கே வைத்த வெள்ளை அறிக்கைக்குப் பிறகு, அப்போதே நான் குறிப்பிட்டதற்கு ஏற்ப, புலன் விசாரணையில் இதுவரையிலே கிடைத்துள்ள தகவல்கள், எனவே, இந்த அரசு, எதையும் மறைக்க விரும்பவில்லை.

பிற்பகல் 2-00

போலீசார்மீது குற்றங்கள் சாட்டப்பட்டன. கடுமையான வார்த்தைகள் எல்லாம் இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை எல்லாம் போலீசாரேகூட, தங்களைத் திருத்திக் கொள்வதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமேயல்லாமல், கோபப்படுவதற்காக இவை பயன்படுத்தப்பட்டதாக யாரும் கருதக்கூடாது. ஏனென்றால், பறிக்கப்பட்ட உயிர்கள் சாதாரணமானவை அல்ல. யாரோ இரண்டு எதிரிகள் ஒருவருக்கொருவர் கத்தியால் குத்திக்கொண்டு செத்த கதை அல்ல இது. வீரப் போராட்டமல்ல. யாருக்கோ வந்த எரிச்சலின் காரணமாக, யாருக்கோ ஏற்பட்ட வெறியின் காரணமாக, அதிலும், ஏற்படக்கூடாத மத வெறியின் காரணமாக, மத நல்லிணக்கத்திற்கு விரோதமாக, மனித நேயத்திற்கு விரோதமாக நடைபெற்றிருக்கிற ஒரு காரியத்தில் அப்பாவிப் பொதுமக்கள், இந்தச் சர்ச்சையைப் பற்றியே தெரிந்துகொள்ளாத பொதுமக்கள், இதைப்பற்றியே கவலைப்படாத, நாட்டு நடப்பைப் பற்றியே கவலைப்படாத பொதுமக்கள், அவர்கள் எல்லாம் செத்து ஒழிவது என்றால், அதை அந்த அளவுக்கு விட்டுவிட்ட அல்லது அலட்சியப்படுத்திவிட்ட யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் மற்றவர்களால் கோபத்திற்கு ஆளாகித்தான் தீருவார்கள் என்பதிலே

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

எந்தவிதமான இரு வேறு கருத்துக்கும் இடமில்லை. எனவே, இங்கே பேசப்பட்ட அந்த வார்த்தைகள் கடுமையாக இருந்தாலும்கூட, அவற்றை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், ஒன்றை மறந்துவிடக்கூடாது. அந்த அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. தமிழ்நாடு முழுவதும் பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து 13 ஆம் தேதி வரையில், எங்களுக்கு வந்த தகவல்களை, சென்னையிலே உள்ள தமிழக போலீஸ் உளவுத் துறையின் மூலமாகக் கிடைத்த தகவலானாலும் சரி அல்லது மத்திய போலீஸினுடைய உளவுத் துறையின் தகவலானாலும் சரி, அத்தனையையும் உடனுக்குடன் அனுப்பி வைக்கிறோம்.

அதுமாத்திரமல்ல. நானே தொலைபேசியிலே அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டு, பாதுகாப்புகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் அன்றைக்குச் சொன்னதைப் போல, வேடிக்கையாகக் கேட்கவில்லை. ஒரு முதலமைச்சரே அந்த இடத்திற்குச் சென்று குண்டு இருக்கிறதா என்று பார்க்க முடியுமா என்பதை நீங்கள் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கான எல்லாக் கடமைகளையும் செய்திருக்கிறோம். பெரிய அதிகாரிகள், இங்கே இருக்கிற தலைமைச் செயலாளர், மற்ற செயலாளர்கள், உள்துறைச் செயலாளர் இவர்கள் அத்தனை பேர்களும் அடிக்கடி கூட்டங்களை நடத்தி, அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். இதற்கிடையிலேகூட, ஒரு அதிகாரி தவறு செய்து விட்டார். இங்கே ரொம்பவும் கோபமாகச் பேசினார். அந்த அதிகாரி மீது என்ன நடவடிக்கை என்று திரு. கணேசன் கேட்டார். அந்த அதிகாரி மீது நடவடிக்கை உண்டு என்று சொன்னதும், அவருடைய தலைவர் என்ன சொன்னார்? ஒரு ஜாதியைக் குறிப்பிட்டு, அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்த அதிகாரி என்ற காரணத்தால் நடவடிக்கையா என்று அவருடைய தலைவர் டாக்டர் இராமதாஸ் அவர்கள் ஓர் அறிக்கையின் மூலமாகக் கேட்டார். இதிலே ஜாதி ஒன்றும் கிடையாது. சதியைத் தடுக்கவில்லை, நாம் அரசின் சார்பாக விடுத்த தாக்கீதுகளையும் ஒழுங்காக நிறைவேற்றவில்லை, அதற்கான காரணங்களை விளக்குங்கள் என்று கேட்டால், விளக்கப்பட்ட காரணங்கள் ஏற்கத்தக்கதாக இல்லை. எனவே, அவர் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கத்தக்க அளவுக்கு Charge Sheet அவர் மீது இப்போது போடப்பட்டு, விளக்கம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேகூட, அங்கே ஜாதி இடையிலே வந்து நுழைந்து, அந்த

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

ஜாதியைக் கேவலப்படுத்துவதா; அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவரைத் தண்டிப்பதா என்றெல்லாம்கூடக் கேட்டார்கள். நான் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அந்த வகையிலேதான் கோவை அதிகாரியிடம் விளக்கம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவற்றிற்கெல்லாம் CBI விசாரணை வைக்கவில்லை, வைக்கவில்லை என்கிறார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உறுப்பினர் திரு. கணேசன் அவர்களுடைய தலைவர்கள் எல்லாம் 5, 6 குற்றச்சாட்டுகளை, தொடர்ந்து இந்த அரசின் மீது சுமத்தி வருகிறார்கள். யார், இந்த TADA சட்டப்படி கைதானவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்தது? 16 கேள்விகளைக் கூட அவர்கள் கேட்டிருந்தார்கள். அதிலே ஒரு கேள்வி. ஏன் விடுதலை செய்தீர்கள் என்ற கேள்வி.

என் கையிலே இருப்பது டாக்டர் இராமதாஸ் எனக்கு எழுதிய கடிதம். இந்தக் கடிதம் 1997-ஆம் ஆண்டு எனக்கு எழுதப்பட்டது.

“அபனரென்பீர்,

வணக்கம், சமுதாயத்தில் கடைபிடிக்கப்படும் கடையராக உள்ள தலித் மக்களுள் சமீபத்தில் நடந்திய போராட்டங்களுக்காகக் கைதானவர்கள் எல்லாம் நாளை ஆகஸ்ட் 15, உங்கள் பொது மன்னிப்பு அறிவிப்போடு விடுதலையாக இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். அதே வேளையில், TADA போன்ற ஆட்கொல்லிச் சட்டங்கள் காலாவதியான பின்னரும், தமிழ்நாட்டில் TADA சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் இன்றுவரை எந்த விசாரணையுமின்றி பிணையில்லாமல், --பிணை என்றால் ஜாமீன்-- ஜாமீனில் கூட வெளிவர முடியாதபடி, 6, 7 ஆண்டுகளாகச் சிறையிலே கட்டுண்டு கிடப்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நாளை தாங்கள் வழங்க இருக்கும் பொது மன்னிப்பு, TADA சிறைவாசிகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டங்கள் அடிப்படையில் அவர்கள் மீது விசாரணை வழக்குத் தொடரலாம். கருணையோடு பரிசீலிக்கவும்.

அன்புடன்
இராமதாஸ்.”

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

என்று பாட்டாளி மக்கள் கட்சியினுடைய தலைவர் இராமதாஸ் அவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதம். இதை எல்லாம் நான் நிறைவேற்ற வேண்டாமா? நிறைவேற்றினால், ஏன் விடுவித்தாய் என்று கேட்பதா? அன்று கடிதம்; இன்று கண்டனமா?

பிற்பகல் 2-05

C.B.I. விசாரணை பற்றிக் கூட-- நாங்கள் அதை எதிர்த்தவர்கள் அல்ல. 6-3-1998 அன்று செய்தியாளர்கள் என்னைத் தலைமைச் செயலகத்திலே சந்தித்து C.B.I. விசாரணை பற்றிக் கேட்டார்கள். நான் சொன்ன பதிலில், C.B.I. விசாரணையை நான் என்றைக்கும் மறுப்பவன் அல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால், ஜெயலலிதா ஆட்சியிலே ஒரு வழக்கில் சுப்பிரமணியசாமி கோரிய C.B.I. விசாரணையை, ஜெயலலிதா ஆட்சியிலே மறுத்து இருந்தபோதிலும், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் நீதிமன்றத்திலேயே அந்த மறுப்பைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, C.B.I. விசாரணைக்கு அரசின் சார்பில் நீதிமன்றத்திலே ஒப்புதல் அளித்து இருக்கின்றோம். வாசாத்தியில் நடைபெற்ற பயங்கர வன்முறையைப் பற்றி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி C.B.I. விசாரணை கேட்டபோது, ஜெயலலிதா ஆட்சியிலே மறுக்கப்பட்டு, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மறைந்த நல்லசிவன் அவர்கள் உச்சநீதிமன்றம்வரை சென்று C.B.I. விசாரணைக்கு அனுமதி பெற்றார் என்பதை யாரும் மறந்துவிடவில்லை. சில வழக்குகளில் C.B.I. விசாரணைக்கு நீதிமன்றம் அனுமதித்தபோது, அதை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றத்துக்குச் செல்வேன் என்று ஜெயலலிதா முதலமைச்சராக இருந்தபோது கருத்து வெளியிட்டு இருக்கிறார் என்பதையும் யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

இப்போது இந்த ஆட்சியிலே மதுரை லீலாவதி கொலை வழக்கில் தமிழக போலீசார் பாரபட்சமின்றி விசாரணை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் யாரும் இந்த 10 மாத காலத்தில் ஜாமீனிலே கூட வெளியே வரமுடியவில்லை. அவர்கள் தி.மு.க.காரர்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு இருந்தாலும், யாரும் ஜாமீனில் வெளிவரவில்லை. இந்தக் கொலை வழக்கிலும் C.B.I. விசாரணை வேண்டும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கோரியது. அதை ஏற்றுக்கொண்டு நாங்கள் மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதினோம்.

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

அதைப்போலவே, மேலவளவு சம்பவத்திற்கும் தேவர் பேரவையினர் C.B.I. விசாரணை வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். அதையும் இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதியது. ஆனால், இந்த இரண்டு பரிந்துரைகளையும் மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. C.B.I.-க்கு பணி நிரம்ப இருக்கிறது, எனவே, இயலாது என்று பதில் அளித்துவிட்டார்கள். இதிலிருந்து C.B.I. விசாரணைக்கு தி.மு.க. அரசு என்றைக்கும் தடையாக இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இப்போதுகூட C.B.I. விசாரணை கோரி ஜெயலலிதா நீதிமன்றம் சென்று இருக்கின்றார். நான் அதைப்பற்றிக்கூடச் சொன்னேன். திருச்சி, ஈரோடு மற்றும் திருச்சூர் ஆகிய நகரங்களில் புகைவண்டி நிலையங்களில் 6-12-1997 அன்று நிகழ்ந்த குண்டு வெடிப்பு நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து திருச்சியிலும் ஈரோட்டிலும் நடைபெற்ற சம்பவம் குறித்து விசாரணையை C.B.I. மேற்கொள்ளலாம் என்று 7-12-1997 அன்று மத்திய இரயில்வே அமைச்சருக்கும், பிரதமருக்கும் நேர்முகக் கடிதங்கள் மூலம் எழுதி இருந்தேன். அந்தக் கடிதத்தில், "There are reasons to believe that the serial blasts are the handy-work of certain Islamic fundamentalist forces. The possibility of the hands of certain foreign forces enemical to our national interest in these incidents cannot also be ruled out. It will be in our national interest if the Ministry of Railway can immediately order a CBI probe into these incidents so that the culprits can be brought to book at the earliest" என்று குறிப்பிட்டு இருந்தேன். இது தொடர்பாக மத்திய அரசு C.B.I.-யின் கருத்தைக் கோரியபோது, C.B.I. உள் துறைக்குத் தனது கருத்தைத் தெரிவித்து, உள் துறையின் சார்பில் 27-2-1998-ல் உள் துறை இயக்குநர் தமிழக அரசின் உள் துறைச் செயலாளருக்கு எழுதிய கடிதத்தில், "Please refer to the letter dated 7-12-1997 from the Chief Minister of Tamil Nadu requesting for CBI enquiry in the cases of 3 powerful bomb blasts. The matter was taken up by the CBI who have now informed that the cases pertaining to Tamil Nadu State are being directly supervised by the IGP (Crime) CID and in Kerala the case is under the supervision of the DIG (Crime Branch), Kerala and in this situation the CBI feel that the local Police can handle these cases effectively and these cases do not merit investigations by the CBI".

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

பிற்பகல் 2-10

உள்ளூர் காவல் துறையினரே ஒழுங்காகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். C.B.I.க்கு வேண்டாம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நாங்கள் C.B.I. விசாரணை வேண்டாம் என்று என்றைக்கும் சொன்னது கிடையாது. இப்போது இதுவரைக்கும் படித்துக் காட்டினேனே, எது மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது? நம்முடைய உள்ளூர் காவல் துறை, தமிழகத்திலே உள்ள போலீஸ், ஐ.ஜி. தலைமையிலே இந்தச் சிறப்புப் பிரிவு எந்த அளவுக்குச் செயல்பட்டு நாம் அன்றைக்கு ஹேஷ்யங்களாகச் சொன்னவை எல்லாம் கூட அவை ஹேஷ்யங்கள் அல்ல, உண்மைகள்தான் என்பதற்கு இந்தப் புலன் விசாரணையிலே இவ்வளவு செய்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்துகொண்டிருக்க முடியும். இன்னும் பல செய்திகள் கிடைக்கக்கூடும். அவர்களை எல்லாம் உடனடியாக தண்டித்துவிட வேண்டாமா என்று நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இப்படிப் பேசியது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. ஏனென்றால், எந்த ஒரு குற்றத்திலும், அதற்கு என்று எவ்வளவோ சட்டங்கள் இருக்கின்றன. நாம்தான் பார்க்கிறோமே. நாம் ஆட்சிக்கு வந்து இரண்டு வருடங்கள் ஆயிற்று. என்ன சொன்னார்கள் மக்கள் நமக்கு? போனவுடனே குற்றம் புரிந்த எல்லோரையும் பிடித்து உள்ளே போடுங்கள் என்றுதானே நம்மை இங்கே அனுப்பினார்கள்? முடிந்ததா? காரணம் என்ன? சட்டம். சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளில் யார் வேண்டுமானாலும் அங்கே இங்கே ஓடி விளையாடலாம். கடைசியில் விளையாடுகிறார்களா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். ஆனால், அதுவரையிலும் விளையாட முடியும். சட்டத்தின் சந்து பொந்துகள் அப்படி இருக்கின்றன. எனவேதான் உடனடியாக தண்டிக்க முடியாது.

ராஜீவ் காந்தி கொலை செய்யப்பட்டார். தெரியாதா யார் கொன்றார்கள் என்று? மறுநாளே தீர்ப்பு அளிக்க முடிந்ததா? 7 வருஷம் ஆனது தீர்ப்பு அளிக்க. இப்போதும் அப்பீல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி இந்திராகாந்தி கொலை நடந்து எத்தனை வருஷம் ஆனது? கொலை செய்தது யார் என்று நேரடியாகப் பார்த்தும் கூட, எத்தனை வருஷம் ஆனது? எனவே சட்டப்படி சில காரியங்கள் நடைபெறுகிறபோது உடனடியாக யாரையும் உள்ளே, சிறையிலே போட்டுவிட முடியாது.

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

அதற்காகத்தான் National Security Act-ஐப் பயன்படுத்துகின்றோம். இப்போது கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் தீவிரவாதிகள் பலபேர் மீது National Security Act பயன்படுத்தப்பட்டு அவர்கள் சிறையிலே வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்களை மறுபடியும் ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு விடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் புதிய சட்டத்தைத் தயாரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றோம். சட்டம் அநேகமாகத் தயாராகிவிட்டது. விரைவில் இந்த அவையினுடைய பார்வைக்கு வர இருக்கின்றது. அவையிலே உள்ளவர்கள் நீங்கள் எல்லாம் தருகின்ற திருத்தங்களை எண்ணிப் பார்த்து, யோசித்து, அந்தத் திருத்தங்களோடு தேவைப்பட்டால் அந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு சட்டம் வர இருக்கின்றது. அந்தச் சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுத்து விசாரணை நடத்துவதற்காக, இதற்கானத் தனி நீதிமன்றம் அமைக்க, அதைப் பற்றியும் டி.ஜி.பி.யிடமிருந்து கருத்துரு அரசுக்கு வந்துவிட்டது. அந்தக் கருத்துருவும் இப்போது உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டு அவர்களுடைய அனுமதி எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அது வந்து சேர்ந்தவுடன் நிச்சயமாக இந்த விசாரணைகள் எல்லாம் நடைபெற்று தீவிரவாதிகள் யாராக இருந்தாலும் இந்தப் புலன் விசாரணையிலே கிடைக்கின்ற தகவல்களை வைத்து, இந்த வழக்கில் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

இங்கே, இந்து என்றோ முஸ்லீம் என்றோ சொல்லக்கூடாது, அந்த இயக்கத்தின் பெயரை சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி ஏதாவது தவறு நடைபெற்றிருந்தால் இந்த அறிக்கையில் நான் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றேன். அல்-உம்மா என்றோ, ஜிகாத் என்றோ அவர்களைக் குறிப்பிட்டால் போதுமானது. அதைப்போல அவர்கள் மதத்தின் பெயரால் இந்து முன்னணி என்றும், இந்து மக்கள் கட்சி என்றும் பெயர் வைத்திருக்கின்றார்கள். அதைக் குறிப்பிடுகின்றபோது அப்படித்தான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அந்தக் கட்சிகளை அந்த இயக்கங்களை அப்படித்தான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இந்த விளக்கங்களை எல்லாம் நான் அளித்த பிறகும் யாருக்கும் இந்த அரசு தாய்மையாக எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் மீது கிஞ்சிற்றும் ஐயப்பாடு இராது என்றே நான் கருதுகின்றேன். அந்த வகையிலே இங்கே வைக்கப்பட்ட இந்த வெள்ளை அறிக்கையினை இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகின்றேன். அந்த நம்பிக்கையோடு இந்த உரையை உங்கள் முன்னால் நான்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1998 மே 11]

நிகழ்த்தியிருக்கின்றேன். மத நல்லிணக்கத்திற்கு, மதவாதங்களை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு, மதவெறியை வீழ்த்துவதற்கு, அனைவரும் சேர்ந்து பாடுபட இந்த அவையிலே மீண்டும் ஒருமுறை உறுதி எடுத்துக்கொள்ள இந்த விவாதம் பயன்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவில் எனது உரையை நிறைவு செய்கின்றேன். நன்றி, வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. வி.கே. லட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு முஸ்லீம் முன்னேற்றப் பேரவையின் சார்பாக 'உணர்வு' என்ற பத்திரிகை நடத்தப்பட்டு வருவதை அரசு அறியுமா? அந்தப் பத்திரிகையின் மூலமாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இருந்து இதுவரை 80 இலட்சம் ரூபாய், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு என்று வசூலிக்கப்பட்டிருப்பதையும் அரசு அறியுமா என்பதைத் தங்கள் மூலம் அறிய விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தந்திருக்கின்ற தகவல் அடிப்படையில் அதுவும் விசாரிக்கப்படும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முஸ்லீம் முன்னேற்றக் கழகம் என்ற அமைப்பு ஜெய்ஹலாபுதீன் தலைமையில் இயங்குகிறது. அந்த அமைப்புதான் இதுபோன்ற குண்டு வெடிப்பு, மற்ற மற்ற சம்பவங்களுக்குக் காரணம் என்று சொல்கின்றார்கள். அதை ஏன் தடை செய்யவில்லை? CBI விசாரணைக்கு மீண்டும் மத்திய சர்க்காரை மாநில சர்க்கார் வற்புறுத்திக் கோரிக்கை விடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 2-15

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குண்டு வெடிப்பு போன்ற தீவிரமான காரியங்களால் சட்டம்-ஒழுங்கு அமைதியைக் குலைப்பதற்கு யார் முன்வந்தாலும், அவர்கள் முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அல்லது இந்து சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சட்டம்-ஒழுங்கு அமைதியைக் கெடுப்பதற்காகத் திட்டமிட்டு யார் அந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அவர்கள் மீது அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும். அது சில அரசியல் கட்சிகளாகக்கூட இருக்கலாம். திரு. கே. சுப்பராயன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல சில அரசியல் கட்சிகள்கூட அந்தக் காரியத்திலே

1998 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

ஈடுபடுவதாக எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அவர்களும் தப்பமாட்டார்கள் என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

4. அறிவிப்பு

வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கைகள் 15-5-1998 அன்று எடுத்தாக் கொள்ளுதல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 6-5-1998 அன்று பேரவையில் குறிப்பிட்டதற்கு ஏற்ப ஒத்திவைக்கப்பட்ட கோரிக்கை எண் 32-வீட்டு வசதி, கோரிக்கை எண் 33-நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் 15-5-1998 அன்று மீன் வளத் துறை மானியக் கோரிக்கையோடு விவாதத்திற்கும் வாக்கெடுப்பிற்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை (12-5-1998) காலை 9-10 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 2-16 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

5. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

-ஏதாமில்லை-